

PERSÓNSSØGA

» Um tað ikki var
fyri tína Gudstrúgv
og tín løgna humor,
so vænti eg, tú hevði
verið vorðin svakur
fyri langari tíð síðani

Í dag hevur Hogni Háberg Hansen konu úr Nigeria, fyra døtur og dreymastarvið

Fólk kunnu uppliva nógvar dagar uttan nakrar plágur, men so liðandi kemur hon aftur. Tú kanst venja teg við tað, sum er stóðugt, men psoriasissjúkan skiftir alla tíðina. Føroyar eru kanska ikki besta staðið at hava psoriasis, tí verðurlagið er so óstóðugt. Psoriasissjúkan skiftir liðandi, men psoriasisgiktin kann skifta dag um dag, greiðir hann frá. Hann sigur, at kanningar vísa, at nógv teirra, sum hava psoriasis, eisini fáa rúsdrekka-trupulleikar.

Hogni Háberg Hansen greiðir frá, at man hevur tað ringt. Man føilir seg illa, man sveyur illa. Man trívist ikki reiðiliga í síni egnu húð. Hann hevur tí millum annað havt sera torført við at fullføra tær útbúgvingarnar, sum hann er byrjaður upp á.

- Sjúkan steðgar mær í nógvum, sum onnur taka fyrri givið. Man ivast í, hvussu man skal kunna finna ein maka. Tað eru nógvar svøvn-

leysar nætur, nógv tár. Hon er ein óreinur fylgisveinur, sigur hann.

- Eg hevði tó ein sera góðan lærara í fólkháskúlanum. Hon setti seg inn í sjúkuna, hvat hon innibær og undirvísti síðani restini av flokkinum um sjúkuna, greiðir hann.

Nógvir føroyingar kenna eitt sindur til sjúkuna, ella hava hoyrt um onkran, sum hevur hana. Nógv munnu eisini kenna til, at føroyingar við psoriasis ofta ferðast suðureftir ella til Íslands í viðgerð.

- Saltur sjógvur og góð sól hjálpir sera væl. Tað er næstan, sum tá døgð legst á bilrútin. Nakað av hita á, og so verður alt betri. Trupulleikin er tó, at viðgerðin einans hjálpir eina tíð, sigur hann.

Tey flestu, sum hava psoriasis, nýta fyrst og fremst salvur og krem av ymiskum slag at smyrja á húðina. Tað finnast ymiskar hormonsalvur at smyrja á,

men tær tynna húðina, so at hon at enda sprekkar.

Um onkur er harðari raktur, fáa tey tablettir ella ljós- og stráluviðgerð. Um, ella tá, heilt illa veit við, kunnu fólk fáa bioheilivágsproytur. Hesar hevur Hogni Háberg Hansen fingið í eini 12 til 15 ár nú.

Heilivágurin gav mær lívið aftur

Orsøkin til, at hann fær lívrunnan heilivág eisini er, at umframt at vera hart raktur av psoriasis, hevur Hogni Háberg Hansen eisini fingið psoriasisgikt

- Seinastu 15 árin havi eg livað við kroniskari pínu. Eg vil siga, at um eg ikki fekk pínuðoyvandi heilivág, hevði eg sitið í rullistóli í dag. Uttan heilivág er pínan eitt 10-tal á einum skala frá 1-10. Júst í dag er hon eitt fyra-tal, sigur hann.

- Umbroytiliga veðrið í Føroyum ger tað ikki betri. Eg eri stívur um megin-

partin av kroppinum, og um morgnarnar má eg ofta ganga eftir liðini oman gjøgnum trappurnar, sigur hann.

Hogni Háberg Hansen letur væl at viðgerðini, sum hann fær á Landssjúkrahúsinum, men hann saknar tó, at ein fastur húðlækni er í Føroyum.

- Nú hava vit serlæknar, sum koma til viðtalu her annan hvønn ella triðja hvønn mánað. Tað eru sjálvandi dugnaligir læknar, men tað er strævið, at tað ofta eru skiftandi læknar. So má ein greiða frá allar tilgongdini og sjúkuni umaftur hvørja ferð, tí teir hava bara eina lítla løtu at seta seg inn í journalina áðrenn sjúklingurin kemur inn. Tað hevði verið betri, um eg kundi havt ein lækna, sum kendi meg og mína sjúkrahúsøgu gjøllari, sigur hann.

Hann er tó sera fegin um, at hann nú fær hendan lívrunna heilivág, tí tað gjørt hann arbeidssfóran aftur.

- Eg fekk avlamispensjón eina tíð, men tá eg fekk hendan heilivág, kundi eg fara aftur til arbeiðis. Eg var eisini so heppin at fáa dreymastarvið hjá Reyni Service, sigur hann.

Familjan og Gudstrúgvín bera

- Tað er ógvuliga strævið at vera avlamispensjónist, tí fólk spyrja altíð eftir, hvat tú gert. Í dagsins samfelag ert tú tað, tú gert. At sita fyrri einki, styrkir tað neiliga við sjúkuni og dregur teg longur niður í dýpið. At greiða fólki aftur og aftur frá, hvat feilar tær, fer illa við sjálvsálitinum. Eg vil í veruleikanum tosa um alt annað enn sjúkuna, men fólk spyrja altíð fyrst eftir henni. Størsti dreymurin tá var at eg ein dagin kundi geva eitt ordiligt svar, heldur enn eyðmýktur siga, at eg var á avlamispensjón, greiðir Hogni Háberg Hansen frá.

Hann dylir ikki fyrri, hvat

tað er, sum hevur hildið honum uppi gjøgnum sjúkuna.

- Trúgvín á Gud og familjan hava verið mín hjálp. Alt lívið havi eg havt andaligar upplivingar við Gudi; dreymar, orð, heilsanir frá brøðrum og systurum og so framvegis. Familjan, mamma, babba og systir mín, hava altíð stuðlað mær. Mamma hevur verið ein ørn. Tað, sum foreldrini hava brúkt upp á meg og mína sjúku, kann ikki gerast upp. Tónleikurin hevur eisini verið ein góð hjálp. Hann hevur verið mitt friðskjól, serliga á sjúkrahúsinum. At koyra smálurtini í oyruni og droyma meg burtur í ein annan heim, sigur hann.

- Hóast eg ikki kundi ímynda mær tað sum ungur, so havi eg í dag konu, børn og dreymastarvið. Eg hevði býtt um heilsu við tey flestu, men eg hevði ikki býtt um lív við nakran. Hvat meiri kann eg ynskja? Jú, grøðing, men tað kemur, sigur hann.